

[Hilmar Baunsgaard.]

aktieselskabsbeskatningen, og derfor anbefaler jeg, at man stemmer for ændringsforslag nr. 2.

Niels Westerby: Med hensyn til ændringsforslag nr. 2, der indeholder en overgangsregel, som er stillet af venstres, de konservatives og de radikales medlemmer i udvalget, kan jeg meddele, at det kan vi stemme for. Vi finder, at det er en rimelig overgangsregel, som yder ret og skel til de implicerede sider på en god måde.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 1, der er stillet af venstres og de konservatives medlemmer i udvalget, må jeg ligesom hr. Hilmar Baunsgaard sige, at det er vel næppe rette tid og sted at foreslå en principiel ændring af aktieselskabsbeskatningsformen under et forslag som dette. Rent principielt kan det vel ikke være rigtigt at ændre aktieselskabsbeskatningen under hensyn til, at renteniveauet er højt; den rigtige måde at gribe det an på må jo være at føre en politik, der kan bringe renteniveauet ned. Og det kan vel heller ikke i og for sig være en rigtig betragtning at sige, at den erhvervsmæssige udvikling ikke er særlig god, og at man derfor skulle lempe på aktieselskabsbeskatningen. Så kunne man jo anlægge den samme betragtning på alle andre beskatningsformer. Den motivering, man angiver for at rejse spørgsmålet her, kan jeg ikke rigtig godtage, og derfor kan vi ikke stemme for ændringsforslaget. Jeg må erkende, at der er meget rigtigt i den principielle betragtning, at der kan blive tale om dobbeltbeskatning inden for aktieselskabslovgivningens område; men det må tages op i en større og meget bredere sammenhæng, og derfor vil vi undlade at stemme, for så vidt angår dette ændringsforslag.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne sige, at med hensyn til ændringsforslaget om at forhøje procenten fra 2½ til 5 er det efter min mening ikke rigtigt at henviser til, at renteniveauet er steget. Da man i sin tid indførte dette 2½ pct.s fradrag, var det som led i overgangen fra det gamle, progressive selskabsskattesystem til det proportionale; man ønskede da at få et skatte-

frit bundbeløb, som først var ansat til et absolut beløb i kroner, men senere blev ændret til et procentbeløb. Det har altså intet som helst med selve renteniveauet at gøre. Jeg mener altså ikke, at man kan motivere ændringsforslaget alene med udviklingen i renteniveauet. Noget afgørende er også, at hvis man forhøjer rentefradraget fra 2½ til 5 pct., vil det give et meget væsentligt provenutab, nemlig et tab på ca. 60 mill. kr., og hvis man skulle indvinde dette provenutab, måtte man så til gengæld sætte selve skattesatsen op.

Samme indvending, nemlig henvisningen til provenutabet, kan også rettes mod det andet ændringsforslag. Vi skønner i finansministeriet, at hvis man gennemførte de to ændringsforslag, ville det i alt betyde et provenutab af en sådan størrelsesorden, at man måtte forhøje procenten fra de 36 op til ca. 40, og det tror jeg ikke aktieselskaberne i almindelighed ville være tjent med. Derfor mener vi altså ikke, at man bør gå ind for disse ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 93 stemmer mod 43; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en ny paragraf

forkastedes med 85 stemmer mod 61.

§ 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.